

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Навчально-науковий Центр «Школа бізнесу» НТУ «Дніпровська політехніка»
Дніпропетровська обласна рада
Управління моніторингу соціально-економічного розвитку та підтримки
місцевих ініціатив виконавчого апарату Дніпропетровської облради
Дніпропетровська обласна асоціація органів місцевого самоврядування
Дніпровська міська рада
Дніпровський Центр розвитку місцевого самоврядування
Краківський економічний університет
«Малопольська школа публічного адміністрування» (Польща)
Вроцлавська політехніка (Польща)
Економічний університет м. Катовіце (Польща)
Університет ім. Вітаутаса Великого (Литва)

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ»

Матеріали 4-ї міжнародної науково-практичної конференції

17 травня 2023 року

НТУ «ДП»
2023

УДК 35.08: 352.075: 342.6:35 (075.8)

Публічне управління та адміністрування в сучасних умовах: матеріали 4-ї між. наук.-прак. конф., м. Дніпро, 17 травня 2023. – Д. : НТУ «Дніпровська політехніка», 2023.

Збірник матеріалів науково-практичної конференції, присвяченої розгляду актуальних теоретичних та практичних аспектів розвитку національного публічного управління та адміністрування в умовах розширення децентралізації та місцевого самоврядування. Розглядаються підходи до удосконалення державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, формування ефективних комунікацій у службовому спілкуванні, організаційні та адміністративні аспекти управлінської діяльності, кадрові процеси та технології у публічному управлінні.

Розрахований на фахівців, які професійно займаються публічним управлінням та адмініструванням, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, аспірантів, студентів.

За зміст та мовно-стилістичне редагування відповідальність несуть автори.

Організаційно-редакційний комітет: д-р екон. наук, проф. О.Г. Вагонова (голова), к.е.н., доц. Л.В. Тимошенко, к.держ.упр., доц. В.В. Лола.

ЗМІСТ

Лукашук М.В. Проблеми та перспективи повоєнного відновлення України.....	5
Дацько Т.Ф. Проблеми та перспективи формування спроможних територіальних громад в Україні.....	6
Шаталова О.М. Проблеми бюджетної децентралізації в Україні та перспективи їх подолання.....	7
Поплавська Ж.В. Компетентності менеджерів у публічному управлінні.....	8
Мартиненко В.М. Про деякі питання дослідження проблем публічного управління в сучасних умовах.....	9
Дзяна Г.О., Дзяний Р.Б. Інформаційно-пропагандистські інструменти формування делінквентності рашизму.....	11
Газарян С.В. Прийняття управлінського рішення - вибір між успіхом та невдачею.....	14
Матвєєнко І.В. Концепція «спільні інновації» як основа встановлення взаємодії між державним та громадським сектором.....	16
Мідіна А.С. Правові казуси в механізмах влади щодо переміщення військовослужбовців в умовах воєнного часу.....	18
Перепелиця В.М., Єремєєва І.А. Публічна дипломатія: теорія та практика застосування у сучасних міжнародних відносинах.....	19
Мартиненко Н.В. Стандартизація як інструмент підвищення якості судово-експертної діяльності.....	21
Петькун С.М. Цифрові інновації в усиновленні дітей.....	23
Євдокимов В.О. Вимогливість як інтегральна характеристика професійності керівника на публічній службі.....	25
Єремєєва І.А. Методологічні підходи до аналізу міграційних процесів, як чинника публічної політики.....	26
Половян Н.С. Проблеми і перспективи безперервного професійного розвитку при управлінні лікувальним закладом.....	28
Островерх А.М. Вплив міжнародної організації праці на соціально-економічний розвиток держави.....	30
Ус С. А., Цютченко П.Ю. Розробка плану евакуації персоналу підприємства в умовах військового стану на основі багатьох критеріїв.....	32

Тимошенко Л.В., Кисільова В.М. Роль зеленого туризму у розвитку сільських територіальних громад.....	34
Топчий О.О., Лола В.В. Проблеми та перспективи імплементації зарубіжного досвіду реформування публічного управління в Україні.....	36
Антонюк В.В., Лола В.В. Роль молодіжних громадських організацій у сучасних умовах.....	38
Литвин В.О. Проблеми професійного розвитку публічних службовців.....	40
Лола В.В. Пріоритети розвитку територіальних громад в умовах воєнного стану.....	42
Перепелиця В.М., Єремєєва І.А., Публічна дипломатія: теорія та практика застосування у сучасних міжнародних відносинах.....	44
Стороженко Л.Г. Передумови формування нетократичного публічного управління.....	46
Обдуленко С.С. Формування якості публічного управління.....	47

[%96%D1%87%D0%BD%D0%B0%20%D0%B4%D0%B8%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%82%D1%96%D1%8F1%20\(1\).pdf](#) (дата звернення – 05.05.2023).

2. Єремєєва, І. Теоретико-методологічні аспекти поняття міжнародний імідж держави. *Krakowskie Studia Małopolskie*. 2022. №4. С. 61-77.

3. Стратегія публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України на 2021-2025 роки. URL:

<https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%97/public-diplomacy-strategy.pdf> (дата звернення – 05.05.2023).

4. Трофименко М. В. Виникнення та еволюція поняття публічна дипломатія» URL: <https://repository.mdu.in.ua/jspui/bitstream/123456789/2784/1/vynyknennia.pdf> (дата звернення – 05.05.2023).

Мартиненко Наталія Василівна,

провідний науковий співробітник

Національного наукового центру

«Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса»

доктор філософії в галузі публічного управління та адміністрування

СТАНДАРТИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Судово-експертну діяльність здійснюють державні спеціалізовані установи, їх територіальні філії, експертні установи комунальної форми власності, а також судові експерти, які не є працівниками зазначених установ, та інші фахівці (експерти) з відповідних галузей знань у порядку та на умовах, визначених цим Законом (ст. 7 Закону України «Про судову експертизу») [1].

Організація науково-методичного забезпечення судово-експертної діяльності та організаційно-управлінські засади діяльності державних спеціалізованих установ покладаються на міністерства та інші державні органи, до сфери управління яких належать державні спеціалізовані установи, що здійснюють судово-експертну діяльність (ст. 8 Закону України «Про судову експертизу») [1].

Отже, в цілісній діяльності можна виділити два її напрямки: організація та провадження.

Судово-експертна діяльність з позиції системи менеджменту являє собою сукупність взаємопов'язаних типових або стандартних операцій і реалізації творчого підходу, обумовленого специфікою об'єктів досліджень, завдань, що ставляться перед експертом замовником, а також різним рівнем розвитку методичного забезпечення родів, видів та підвидів судових експертиз.

Підставою проведення судової експертизи є відповідне судове рішення чи рішення органу досудового розслідування, або договір з експертом чи експертною установою - якщо експертиза проводиться на замовлення інших осіб (ст. 7¹ Закону України «Про судову експертизу») [1].

Систему менеджменту якості у сфері судово-експертної діяльності можна визначити, як організацію та управління провадженням судових експертиз, а також організацію зв'язків із замовниками, задоволення їх запитів та вимог.

Вимоги системи менеджменту якості містяться в різних стандартах. На сьогодні питання стандартизації у сфері судової експертизи є вкрай важливими і актуальними не тільки в Україні, а й у всьому світі. Дедалі більше судово-експертних установ приймають рішення впровадити у свою роботу систему менеджменту якості та вносять до неї відповідні корективи.

У рамках діяльності Міжнародної організації стандартизації International organization for standardization (далі – ISO) в 2012 році створено міжнародний проєктний комітет

стандартизації ISO/PC 272 «Forensic sciences» («Судова експертиза» або «Криміналістика»), який у 2016 році став постійно діючим технічним комітетом із аналогічною назвою (далі – ISO/TC 272). В Європейській комісії зі стандартизації функціонує дзеркальний технічний комітет CEN/TC 419 «Forensic Science Processes» («Процеси судових експертиз» або «Процеси криміналістики»), що має таку ж історію, що і ISO/TC 272. Значення міжнародних стандартів у галузі судової експертизи в їхній універсальності, тобто можливості застосування в будь-якій судово-експертній організації, незалежно від країни, відомчої належності чи організаційної структури. Так, окремі положення стандартів, розроблених ISO/TC 272, повинні враховуватися при розробці національних стандартів у сфері судової експертизи, тим самим підтримуючи дотримання принципів взаємопов'язаності, несуперечності та спадкоємності у стандартизації.

Національним органом стандартизації, функції якого виконує ДП «УкрНДНЦ», було видано наказ від 07.05.2018 № 125 про створення Технічного комітету стандартизації (далі – ТК) 192 «Судова експертиза» [2]. Метою створення ТК 192 «Судова експертиза» є розроблення національних стандартів, у тому числі, гармонізованих з міжнародними стандартами у сфері судових експертиз.

Робота ТК 192 «Судова експертиза» допоможе досягти: підвищення надійності судових доказів; встановлення узгоджених методів роботи, які полегшують експертним лабораторіям різних юрисдикцій можливість працювати в розслідуванні транскордонної злочинності; надання експертним лабораторіям різних юрисдикцій підтримки в разі катастрофічної події, коли вичерпуються можливості даної юрисдикції; розширення обміну результатами експертних досліджень, інформацією, включаючи спільне використання баз даних тощо.

Розроблювані національні стандарти стосуються термінології криміналістики та судової експертизи, процесів виявлення, фіксування, вилучання, транспортування та зберігання об'єктів, що мають потенційну криміналістичну значущість, їх наступного експертування (проведення експертних досліджень).

За майже три роки роботи ТК 192 розроблено 6 проєктів національних нормативних документів, які прийнято в якості ДСТУ:

- ДСТУ ISO 18385:2019 «Мінімізація ризику забруднення продукції, використовуваної для збирання, зберігання, аналізування біологічного матеріалу в криміналістичних цілях, ДНК людини (ISO 18385:2016, IDT)»;
- ДСТУ ISO 21043-1:2021 «Криміналістика. Частина 1. Терміни та визначення (ISO 21043-1:2018, IDT)»;
- ДСТУ ISO 21043-2:2021 «Виявлення, фіксування, вилучання, транспортування та зберігання об'єктів (ISO 21043-2:2018, IDT)»;
- ДСТУ 9122 «Судова почеркознавча експертиза. Терміни та визначення понять»;
- ДСТУ 9135 «Судова біологічна експертиза. Молекулярно-генетичні дослідження. Терміни та визначення понять»;
- ДСТУ 9168 «Судова експертиза зброї. Терміни та визначення понять», з яких перші три – гармонізовані міжнародні стандарти.

На даний час відповідно до Плану проведення робіт із національної стандартизації на 2022 рік ТК 192 розроблюється 20 стандартів [3].

Підвищенню якості у вітчизняній судово-експертній діяльності сприятиме подальший розвиток та зміцнення співпраці судово-експертних установ України з міжнародними організаціями з питань стандартизації як за допомогою спільної роботи в ISO/TC 272, так і шляхом участі у різних форматах спілкування, які пропонують регіональні мережі діючих лабораторій судової експертизи по всьому світу.

Бібліографічні посилання

1. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 № 4038-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text> (дата звернення: 12.05.2023).

2. Про створення технічного комітету стандартизації «Судова експертиза»: наказ ДП «УкрНДНЦ» від 07.05.2018 р. № 125. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/FN042150> (дата звернення: 12.05.2023).

3. Технічний комітет 192 «Судова експертиза» / Діяльність / Київський науково-дослідний інститут судових експертиз. URL: <https://kndise.gov.ua/tehnichnyj-komitet-192-sudova-ekspertyza/> (дата звернення: 12.05.2023).

Петькун Світлана Михайлівна

*завідувач кафедри публічного управління та адміністрування, к.філос.н., доц.
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій*

ЦИФРОВІ ІННОВАЦІЇ В УСИНОВЛЕННІ ДІТЕЙ

Інтернет та цифрові технології володіють майже необмеженими можливостями для підтримки стійкого розвитку і прогресу суспільства. У цьому контексті цифрова держава стає суспільним благом, яке можна використовувати для створення суспільної цінності.

Цифрова трансформація, яка стрімко поширюється та масштабно впроваджується у повсякденне життя громадян України, сприяє формуванню великої кількості нових послуг і можливостей, які відкриваються для споживачів у рамках формування цифрового суспільства та цифрової держави.

Цифровізація публічних послуг на державному рівні допомагає задовольняти очікування та потреби громадян у режимі реального часу і сприяє підвищенню якості та сталості наданих послуг.

Через єдиний портал надання державних послуг онлайн – «Дія» надаються адміністративні послуги для громадян та бізнесу за багатьма напрямками. У 2022 році з'явилася нова електронна державна послуга онлайн у «Дії» – «Усиновлення». Оцифрування послуги з усиновлення реалізовано з ініціативи Радниці-уповноваженої Президента України з прав дитини та дитячої реабілітації Офісом Президента України, Міністерством соціальної політики України, Міністерством цифрової трансформації України за підтримки Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) та проекту «Цифрові, інклюзивні, доступні: підтримка цифровізації державних послуг в Україні» (Проект підтримки Дія), що впроваджується Програмою розвитку ООН за підтримки Швеції.

Усиновлення - це прийняття усиновлювачем у свою сім'ю дочки чи сина на підставі рішення суду. З цього моменту припиняються особисті та майнові права й обов'язки між дитиною та її рідними батьками та родичами за походженням, що надає усиновлювачу права й обов'язки щодо дитини, які є тотожними тим, що мали рідні батьки.

Усиновити дитину може дієздатна особа віком від 21 року (за винятком, коли усиновлювач є родичем дитини) або усиновлювачем може бути особа, старша за дитину не менш як на 15 років. У разі усиновлення повнолітньої особи різниця у віці має бути щонайменше 18 років.

Усиновлення є довготривалим процесом, адже потрібно пройти курс підготовки з питань виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, що проводиться центрами соціальних служб із залученням спеціалістів із питань психології, педагогіки, медицини тощо.

Щорічно близько 9 тисяч дітей набувають статусу дитини-сироти та дитини позбавленої батьківського піклування [1]. За 14 місяців війни значно зросла кількість дітей, які втратили батьків через військові дії. Держава та громадянське суспільство активно долучилися до спрощення процесу усиновлення. Грунтуючись на пріоритеті забезпечення найкращих інтересів дитини, наданні спрощеної можливості усиновлювачам приймати дітей у свої сім'ї, а також розширити коло батьків, які готові дати родинне тепло дітям на час з'ясування їхнього статусу, Уряд України визначив порядок та умови усиновлення дітей під